

Казки про тварин

Як лисиця ночувала у людей

Як лисиця ночувала у людей Жила собі хитра лисиця. Одного разу пішла вона в село, забралася в курятник і схопила курочку. Там за нею почали ганятися люди, і ледве вона втекла. Думає собі, що тепер з'їсть курочку, але знову буде голодна. Треба якось хитрувати. Прийшла до одного газди у двір і проситься на ніч:

— Добрий чоловіче, пусти мене переночувати, бо надворі холодно.

Чоловік пустив її і говорить:

— Де їй будеш ночувати? У мене немає пустої постелі. — Я буду спати будь-де,— мовила лисичка,— навіть під лавицею. Але тільки щоб ти отвічав за мою курочку, яка є в мішкові, щоб вона не пропала.

— Я не такий, щоб від подорожнього що-небудь крав. Не журися, все буде на місці,— запевнив чоловік.

Коли газда і жінка заспали, лисичка тихенько пішла до мішка і з'їла курочку. Вранці лисичка встала і каже:

— Дай мені, чоловіче, мішок, бо сонце сходить і треба йти геть.

Чоловік пішов і бере мішок, а мішок, порожній, лиш пір'я там залишилося, і дає лисиці мішок. А лисиця подивилася й каже:

— Ти украв від мене курочку. Я ж казала тобі, щоб від мене не пропала. Тепер за курочку дай мені качечку.

Чоловік не хоче давати, доказує їй, що не брав від неї курочки. Лисичка стала його ганьбити:

— От який ти! Говорив, що ти чесний, що тобі чужого не треба. А ти вкрав мою курочку. Тепер дай мені качечку за курочку.

Чоловікові нічого було робити, зловив качечку і дав лисиці. Вона поклала качечку в мішок і пішла собі. Пробула в лісі цілий день, а потім вечором пішла до другої хати проситися на ніч, та так ласкаво говорить, так благав чоловіка. Чоловік думає собі, що не буде сердити лисичку, ліпше прийме її спати, переночує та й піде собі. Так чоловік пустив її до хати. Лягають вони спати, а лисичка під лавочку. Дала мішок чоловікові й наказала:

— У мене там качечка, дивись, щоб не пропала. Як чоловік і його жінка заспали, лисичка пішла і з'їла качечку. Лягла собі та й спить. Рано будить чоловіка і каже:

— Давай мені мішок, бо треба йти геть. Чоловік устав, бере мішок, а він порожній. Лисичка говорить:

— Я ж тобі казала, щоб моя качечка не пропала. Недобрий ти чоловік, ти в мене украв качечку. Тепер дай мені гусочку за качечку.

Чоловік став спорити:

— Я не брав качечку.

— А хто міг сюди зайти, як двері замкнені? — не відступає лисиця.— Я заспала, а ти качечку вкрав, лиш трохи пір'я лишив у мішку.

Чоловік хотів не хотів, а мусив віддати гусочку за качечку. Узяла вона гусочку, ледве несе і сміється:

— От я уже трьох обманула. Пішла лисиця на друге село і теж проситься до одного чоловіка переночувати. Прийняв її чоловік, а вона наказує йому:

— У мене гусочка є, дивись, щоб не пропала. Чоловік і жінка полягали спати. Через деякий час лисиця встала і з'їла гусочку. Як стало світати, почала будити чоловіка. Але чоловік щось нездоровий був, встала його жінка і дає лисиці мішок, а мішок порожній. Лисиця підняла крик:

— У мене була гусочка в мішкові. Я чоловікові казала, щоб гусочка не пропала. А тепер най дасть мені теля за гусочку.

Газдиня була сварлива, скупа, і як розкричиться:

— Вставай, чоловіче, убий лисицю. Я би скоріше чорту душу дала, як лисиці теля, бо лисиця сама з'їла гуску і в мене ще теля хоче.

Та як схопить жінка качалку і давай лисицю періщити на всі боки. Лисиця і сюди і туди, намагається якось вихопитися з хижі. Жінка стала кричати на чоловіка:

— Як не вб'єш лисицю, а втече, я з тобою жити не буду, бо мені треба комір з лисиці.

Чоловік тоді схопився з постелі, взяв лисицю за хвіст та по дверях, по стіні, а жінка качалкою, і добила лисицю.

Так лисиця ходила, хитруючи та обманюючи людей, поки не попала на ще хитрішу жінку. А та жінка ще й нині носить комір на шиї з тої лисиці. З того часу вже ні одна лисиця не йде проситися ночувати до людей, боїться, що і з неї буде комір на пальто.